

Vodopád - Souček, René

E G#mi
1. Víš, až budu vstávat ráno,
A
sny budou zamčený,
C#mi A H
pomalu svítá na obzoru.
E G#mi
Nechám zas rozestláno,
A
a znova píšu
C#mi A H
zlomenou tužkou z Koh-i-nooru.

C#mi E
R: Že byla jsi nesmírně divoká, jak jarní řeka.
C#mi E
Ten proud mě strhával s sebou, jak vodopád
C#mi E
a pramen, v němž jsme se topili už nepřítéká.
F#mi
Dávno už nemá spád,
C#mi E
voda v něm zůstala stát.

2. Zdáš se mi stále tak živá,
ve snech se vracíš
a já tě z hlavy vymazat chtěl.
Snídám antidepresiva,
chvíli se ztrácíš,
ale já stejně nezapomněl.

R:

3. Kdo ví, komu dáváš svou něhu
mlčky bez nadějí,
já naši láhev dopíjím sám.
Každý půjdem ke svému břehu,
teď připíjím lásce,
jen škoda, že in memoriam.

R: